

bez ohledu na to, dopadla-li zasažená prudce na zem, zeď, či cizí předmět nahodile opodál stojící. S tohoto hlediska jest tedy úplně lhostejno, zda věděl obžalovaný, že venku stojí škopík, a zda nechal kuchyňské dvře po vyhození K-ové otevřeny čili nic.

Čís. 1425.

Jazyková neznalost porotců nezakládá ještě důvodu zmatečnosti dle čís. 1 Šu 344 tr. ř.

Jakmile porotci po řízení dle Šu 331 tr. ř. změnili odpověď na otázky, nelze z dřívějších jejich odpovědí ničeho dovozovati.

(Rozh. ze dne 22. prosince 1923, Kr I 762/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalované Růženy S-ové do rozsudku porotního soudu v Litoměřicích ze dne 17. října 1923, pokud jím byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem zabití dle Šu 140 tr. zák.

Důvody:

Zmatek dle čís. 1 Šu 344 tr. ř. shledává zmateční stížnost v tom, že prý porotní soudní dvůr nebyl náležitě obsazen; máť prý se porotní soud skládati ze 12 porotců, schopných sledovati trestní řízení, tudíž znalých jednacího jazyka tak, aby mohli postřehovati aspoň důležité okolnosti. V tomto případě ukázalo se prý však teprve na konci líčení při druhém objasňování otázek předsedou, že tři z porotců nebyli znalí a mocní jazyka českého ani na tolik, aby českému vysvětlení rozuměli, jak prý patrně z toho, že žádali předsedu, by jim vysvětlení to ztlumočil po německu. Stížnost jest bezdůvodná. Vývody její nasvědčují předně tomu, že stěžovatelka nerozlišuje řádně mezi porotním soudním dvorem a porotní lavicí. Dle §§ 300 a 301 tr. ř. sestává každý soud porotní jednak ze soudního sboru (senátu), složeného ze tří soudců z povolání a ze zapisovatele, jednak z 12 porotců (lavice porotců). Dle jasného znění čís. 1 Šu 344 tr. ř. tvoří nenáležité obsazení důvod zmatečnosti jen u porotního dvoru soudního, to jest u soudcovského sboru, spolupůsobícího při porotním líčení (§§ 300 a 301 tr. ř.), kdežto při lavici porotců přichází v úvahu pouze její úplnost a jen nedostatek této, nikoli však též nenáležité obsazení, jest stanoven za důvod zmatečnosti. Neznalost jazyka jednacího není uvedena na straně porotců mezi důvody v čís. 1 Šu 344 tr. ř. výlučně, tedy nerozšiřitelně vypočtenými a není proto stížnost oprávněna dovolávati se z oné příčiny citovaného zmatku. Dle jediné směrodatných záznamů protokolů o hlavním přelíčení učinil obhájce stěžovatelky teprve po vynesení rozsudku návrh, aby se protokolovalo, že při druhém opravném řízení dle Šu 331 tr. ř. byli 3 neb 4 porotci předsedou v síni porotců poučeni také v řeči německé. Obsah tohoto návrhu nekryje se s tím, co obhájce nyní ve stížnosti uvádí a neopravňuje také nikterak nutně k závěru, že dotyční porotcové nebyli pro

neznalost jednacího jazyka vůbec schopni sledovati řádně chod řízení trestního. Ostatně, měl-li obhájce v příčině jazykové způsobilosti porotců nějaké pochybnosti, bylo na něm, by možným nepříznivým následkům předešel v čas buď vhodnými návrhy neb jinými jemu příslušejícími procesuálními prostředky (použitím práva odmítacího). To se však nestalo a nelze doháněti ve zmateční stížnosti, co bylo opomenuto v řízení před prvou stolicí. Nad to prohlašuje veřejný obžalobce v odvodu proti zmateční stížnosti, že tvrzení obhajoby neodpovídá vůbec skutečnosti, ježto prý při výkonu zamítacího práva dle §§ 308 a násl. tr. ř. byla výslovným dotazem jak veřejného obžalobce, tak i obhájců obou obžalovaných zjišťována u porotců znalost obou jazyků a že porotci neznali jazyka českého byli zamítnuti. Vzhledem k tomu jeví se stížnost tím bezpodstatnější.

Důvod zmatečnosti čís. 5 Šu 344 tr. ř. uplatňuje stížnost proto, že zamítnut byl návrh obhajoby, by porotcům předložen byl přehled otázek, které při hlavním přelíčení dne 12. května 1923 byly dány dřívější porotě a jí zodpověděny, čímž prý porušeny byly zásady čís. 5 cit. Šu a zejména obžalovaná zkrácena ve svém právu na zákonnou obhajobu. To prý vynikne zvláště, nváží-li se, že porotci dali při hlasování na jevo takovou bezradnost, že musilo býti zahájeno po dvakráte opravné řízení ve smyslu Šu 331 tr. ř., a že přes předchozí rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 7. září 1923, jímž byl rozsudek nalézacího soudu zrušen z té příčiny, že porotci přes záporné zodpovědění otázky viny odpověděli na dotyčné otázky dodatkové, upadli porotci ohledně Marie S-ové ve stejnou chybu a konečně, že odpověď porotců byla vždy jiná. Tyto skutečnosti zakládají prý též důvod čís. 9 Šu 344 tr. ř. pro nejasnost a vnitřní rozpor výroků porotců. Zodpověděliť prý porotci při svém prvním hlasování otázku co do viny zabitím 11 hlasy ano, 1 hlasem ne, a otázku po vině dle Šu 335 tr. zák. 9 hlasy ano a 3 hlasy ne. Z toho prý se dá souditi, že úmysl porotců směřoval k tomu, uznati Růženu S-ovou vinou pouze tímto přečinem. Ani v těchto směrech nelze stížnosti přisvědčiti. Předložiti navrhovaný přehled dřívějších otázek porotcům nebylo zapotřebí. Pro potřebu řádného provedení hlavního přelíčení a žádoucího pochopení věci porotci stačilo, když porotci přečtením zrušovacího nálezu nejvyššího soudu byli povšechně informováni o podstatné vadě předchozího výroku porotců, záleževší v tom, že porotcové odpověděli na otázky dodatkové přes záporné zodpovědění otázky viny. Sdělení zmíněného přehledu mohlo tím spíše odpadnouti, uváží-li se, že navrhovaný postup choval v sobě nebezpečí, vyvolati pro spletnost otázek u nových porotců hned při započtení hlavního přelíčení a před dokonáním projednání celé věci zmatek a tím řádné sledování a posuzování věci již od počátku stěžovati. Nehledě k tomu, byly předány ve smyslu Šu 325 odstavec druhý tr. ř. porotcům k poradě veškeré spisy, v nichž otázky, dřívější porotě předložené, byly v plném znění i s odpověďmi obsaženy, takže noví porotci, nežli přikročili ku zodpovědění, otázek jim daných, měli možnost, informovati se ve směrech stížnosti miněných. Ani o důvodu zmatečnosti dle čís. 9 Šu 344 tr. ř. nemůže býti řeči. Důvod tento přicházel by v úvahu jen tenkrát, kdyby k o n e č n ý

výrok porotců byl stížen některou z vad v čís. 9 uvedených. O konečném výroku netvrdí však stížnost ani, že jest nejasným neb sobě odporujícím a nelze takové vady též postřehnouti. Pokud předchozí odpovědi porotců byly vadnými, bylo po rozumu Šu 331 tr. ř. zahájeno opravné řízení a docíleno po jeho provedení výroku formálně bezvadného. Z toho tedy, že porotci dali původně na otázky odpovědi logicky si odporující, ba že upadli ve stejnou chybu jako porotci dřívější a t. d., nelze dovozovati dovolávaný důvod zmatečnosti, jakmile chybné výroky porotců byly nahrazeny výroky bezvadnými. To platí zejména o shora uvedené s hlediska čís. 9 Šu 344 tr. ř. zvláště uplatňované námitce (původní odpověď porotců na zločin zabití a přečin dle Šu 335 tr. zák.). Jakmile pak porotci změnili v mezích zákonně zahájeného opravného řízení odpověď na dotyčné otázky, není stěžovatelka oprávněna, z původního výroku poroty nějaká práva neb závěry pro sebe příznivé dovozovati a uplatňovati na tomto podkladě zmatečnost dle čís. 9 Šu 344 tr. ř. Vyžádali-li si porotcové po dvakráte od předsedy bližšího vysvětlení ohledně určitých otázek, užili tím jen práva jim dle druhého odstavce Šu 327 tr. ř. výslovně propůjčeného a není proto výtka bezradnosti porotců místná a není ani tu žádné příčiny ku stížnosti.

Čís. 1426.

Svolení obžalovaného (§ 263 tr. ř.), by projednáváno bylo o činu těžším, nežli jest čin zažalovaný, dlužno spatřovati i v tom, že pustil se, byv poučen, do projednávání o něm.

(Rozh. ze dne 22. prosince 1923, Kr II 490/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmatečnou stížnost obžalované do rozsudku lichevního soudu při zemském trestním soudě v Brně ze dne 16. května 1922, pokud jím stěžovatelka uznána byla vinnou zločinem předražování dle Šu 7 (4) zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.

Důvody:

Zmatek dle Šu 281 čís. 3 tr. ř. shledává obžalovaná v porušení předpisu Šu 221 tr. ř., jelikož byla návrhem veřejného obžalobce, při hlavním přeličení teprve obžalobu na předražování cukru rozšířivšího, překvapena a nebyla jí poskytnuta zákonitá lhůta přípravná, předepsaná Šem 221 tr. ř. Než v tomto případě šlo o postup dle Šu 263 tr. ř., kde již dle zákona možno jednati o návrhu obžalobcově na stíhání ihned, tedy bez přípravné lhůty Šu 221 tr. ř. a to i tehdy, když jde o čin vůči skutku původně zažalovaného těžší, pakliže obžalovaná v případě tom k projednání svolila. Že k tomu není třeba výslovného svolení obžalované a že stačí i svolení konkludentním chováním se obžalované vyplývá zřejmě v druhém odstavci Šu 263 tr. ř., jenž odchýlný postup podle tohoto odstavce činí závislým na tom, že obžalovaná přivolení